

ג דויד מהעלות העלה והשלמים ויברך את-העם בשם יהוה: ויחלק
 לכל-איש ישראל מאיש ועד-אשה לאיש כפר-לחם ואשפר ואשישה:
 ד ויתן לפני ארון יהוה מן-הלוים משרתים ולהזכיר ולהודות ולהלל
 ליהוה אלהי ישראל:

ה אסף הראש ומשנהו זכריה ועיאל ושמירמות ויחיאל ומתתיה
 ואליאב ובניהו ועבד אדם ועיאל בכלי נבלים ובכנרות ואסף
 ו במצלתיים משמיע: ובניהו ויחזיאל הכהנים בחצצרות תמיד לפני ארון
 ו ברית-האלהים: ביום ההוא אז נתן דויד בראש להודות ליהוה ביד-
 אסף ואחיו:

הודיעו בעמים עלילותינו:
 שיחו בכל-נפלאותינו:
 ישמח לב מבקשי יהוה:
 בקשו פניו תמיד:
 מפתיו ומשפטי-פיהו:
 בני יעקב בחיריו:
 בכל-הארץ משפטיו:
 דבר צוה לאלף דור:
 ושבועתו ליצחק:
 לישראל ברית עולם:
 חבל נחלתכם:
 פמעט וגרים בה:
 ומממלכה אל-עם אחר:
 ויזכח עליהם מלכים:
 ובנביאי אל-תרעו:

בשרו מיום-אל-יום ישועתו:
 בכל-העמים נפלאותיו:
 ונזרא הוא על-כל-אלהים:
 ויהוה שמים עשה:

ח הודו ליהוה קראו בשמו
 ט שירו לו זמרו-לו
 י התהללו בשם קדשו
 יא דרשו יהוה ועזו
 יב זכרו נפלאותיו אשר עשה
 יג זרע ישראל עבדו
 יד הוא יהוה אלהינו
 טו זכרו לעולם בריתו
 טז אשר פרת את-אברהם
 יז ויעמידה ליעקב לחק
 יח לאמר לה אתן ארץ-כנען
 יט בהיותכם מתי מספר
 כ ויתהלכו מגוי אל-גוי
 כא לא-הניח לאיש לעשקם
 כב אל-תגעו במשיחי

כג שירו ליהוה כל-הארץ
 כד ספרו בגוים את-כבודו
 כה כי גדול יהוה ומהלל מאד
 ס כי כל-אלהי העמים אילים

ואליעזר הכהנים מחצצרים
 בחצצרות לפני ארון האלהים
 ועבד אדם ויחיה שערים
 טו לארון: ויהי דויד וזקני ישראל
 ושרי האלפים ההלכים
 להעלות את-ארון ברית-יהוה
 מן-בית עבד-אדם בשמחה:

טו ויהי בעזר האלהים את-
 הלוים נשאי ארון ברית-יהוה
 ויזבחו שבעה-פרים ושבעה
 טז אילים: ודויד מכרבל במעיל
 פוץ וכל-הלוים הנשאים את-
 הארון והמשרדים וכנניה
 השר המשא המשרדים ועל-
 טז דויד אפוד בד: וכל-ישראל
 מעלים את-ארון ברית-
 יהוה בתרועה ובקול שופר
 ובחצצרות ובמצלותים
 משמעים בנבלים וכנרות:
 טז ויהי ארון ברית יהוה בא-עד-
 עיר דויד ומיכל בת-שאול
 נשקפה בעד החלון ותרא
 את-המלך דויד מרקד ומשחק
 ותבו לו בלבה:

טזא ויביאו את-ארון האלהים
 ויציגו אתו בתוך האהל אשר
 נטה-לו דויד ויקריבו עלות
 ב ושלמים לפני האלהים: ויכל

מחצרים